

SOOVITUSED

KOMISJONI SOOVITUS,

14. juuli 2014,

mis käsitleb põhimõtteid, mille abil kaitsta interneti hasartmänguteenuste tarbijaid ja mängijaid ning hoida alaealisi interneti hasartmängudest eemal

(EMPs kohaldatav tekst)

(2014/478/EL)

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 292,

ning arvestades järgmist:

- (1) Komisjon korraldas 2011. aastal avaliku konsultatsiooni rohelise raamatu kohta, mis käsitleb interneti hasartmänge siseturul⁽¹⁾. Kõnealusel rohelises raamatus määratleti liikmesriikide ühised eesmärgid seoses interneti hasartmänguteenuste reguleerimisega ning sellega aidati määrata kindlaks prioriteetsed valdkonnad liidu tegevuseks.
- (2) Komisjon pakkus 23. oktoobril 2012 vastu võetud teatises „Interneti hasartmängusid käsitleva tervikliku Euroopa raamistiku suunas”⁽²⁾ välja mitmeid meetmeid, millega soovitakse reageerida interneti hasartmängudega kaasneva tele regulatiivsetele, ühiskondlikele ja tehnilistele probleemidele. Eeskätt teatas komisjon plaanist esitada soovitusi tarbijate, sealhulgas alaealiste, kaitseks interneti hasartmänguteenuste valdkonnas ja hasartmänguteenustega seotud vastutustundlike äriliste teadaannete kohta. Käesoleva soovitusena tahetakse ühendada mõlemad nimetatud teemad ja parandada tarbijate ja mängijate kaitset ja hoida alaealised interneti hasartmängudest eemal. Käesoleva soovitusena eesmärk on tagada, et hasartmängud jääksid meelelahutuseks, tarbijatele oleks tagatud ohutu hasartmängukeskkond ning oleksid olemas meetmed, millega tõrjuda rahalise ja sotsiaalse kahju ohtu, samuti esitada vajalikud meetmed, mis on vajalikud alaealiste eemalhoidmiseks interneti hasartmängudest.
- (3) Euroopa Parlament kutsus oma 10. septembri 2013. aasta resolutsioonis interneti hasartmängude kohta siseturul⁽³⁾ komisjoni üles uurima võimalusi koostalitlusvõime loomiseks riiklike enesevälistuse registrite vahel, suurendama teadlikkust hasartmängusõltuvusega seotud ohtudest ning kaaluma kohustusliku kolmandate osaliste isikutuvastuskontrolli kohaldamist. Euroopa Parlament kutsus interneti hasartmängudega tegelevaid ettevõtjaid üles võtma kohustuse esitada hasartmängude veebisaitidel teavet reguleerimisasutuste kohta, alaealistele suunatud hoiatusi ning soovitusi enesekontrolli kasutamiseks. Lisaks sellele kutsus Euroopa Parlament üles kehtestama vastutustundlike ärilisi teadaandeid käsitlevad ühised põhimõtted. Euroopa Parlament soovitas, et ärilised teadaanded peaksid sisaldama selgeid hoiatusi haiglasliku mängusõltuvuse ja hasartmängusõltuvuse tagajärgede kohta. Ärilised teadaanded ei tohiks olla liialdavad ning need ei tohiks olla spetsiaalselt alaealistele suunatud ega kohtades, kus tõenäosus alaealiseni jõudmiseks on suurem.
- (4) Ka Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee on kutsunud komisjoni üles sekkuma, et parandada tarbijakaitset seoses interneti hasartmängudega ning kaitsma alaealisi⁽⁴⁾.
- (5) Liidu tasandil ühtlustamise puudumisel on liikmesriikidel põhimõtteliselt vabad käed seada õnnemänge käsitlevaid poliitikaeesmärke ning määratleda kaitse taseme, mida soovitakse tarbijate tervise kaitseks tagada. Euroopa Liidu Kohus on andnud üldiseid juhiseid selle kohta, kuidas tõlgendada siseturu põhiõiguseid (interneti) hasartmängude

⁽¹⁾ KOM(2011) 128 (lõplik).

⁽²⁾ COM(2012) 596 (final).

⁽³⁾ P7_TA(2013)0348.

⁽⁴⁾ 2012/2322(INI).

valdkonnas, võttes arvesse hasartmängude spetsiifikat. Kuigi liikmesriigid võivad piirata interneti hasartmänguteenuste piiriülest osutamist ülekaaluka avaliku huvi kaalutlustel, peavad nad siiski tõendama kõnealuse meetme sobivust ja vajalikkust. Liikmesriikide kohustus on tõendada, et avaliku huvi eesmärged täidetakse järjepidevalt ja süstemaatiliselt ⁽¹⁾.

- (6) Euroopa Liidu Kohus on kehtestanud ka hasartmänguteenuseid ning eelkõige monopoli tingimustes osutatavaid teenuseid käsitlevate äriliste teadaannete põhireeglid. Avalik-õigusliku monopoli omaniku poolne mängude reklaamimine peab olema mõõdukas ja rangelt piiratud sellega, mis on vajalik, et suunata tarbijad kontrollitud hasartmängude võrgustikesse. Selline reklaam ei tohi suurendada tarbija loomulikku kalduvust mängida, innustades neid mängudes aktiivselt osalema, muutes mängimise igapäevaseks või muutes mängud atraktiivsemaks haarava reklaami kaudu, milles heastuvad suured võidud. Eelkõige tuleb eristada monopoli omaniku strateegiad, mille ainus eesmärk on teavitada võimalikke kliente toodete olemasolust ning tagada pidev juurdepääs hasartmängudele, suunates mängijad kontrollitud kanalitesse, strateegiatest, mis kutsuvad ja innustavad aktiivselt sellistes mängudes osalema ⁽²⁾.
- (7) Tarbija- ja tervisekaitse on liikmesriikide peamised avaliku huvi kaalutlused riigisisestes hasartmänguraamistikes, milles käsitletakse probleemse hasartmängimise ja alaealiste kaitse probleemi.
- (8) Avaliku huvi eesmärkide saavutamiseks liikmesriikides kehtestatud eeskirjad ja poliitika on väga erinevad. Liidu tasandi meetmed julgustavad liikmesriike andma kõrgetasemelist kaitset kogu liidu ulatuses, arvestades eelkõige hasartmängudega seotud ohte, sealhulgas hasartmängusõltuvuse väljakujunemine või muud negatiivsed isiklikud või sotsiaalsed tagajärjed.
- (9) Käesoleva soovitus eesmärk on kaitsta tarbijate tervist ja seega minimeerida ka majanduslikku kahju, mis võib tuleneda haiglaslikust mängusõltuvusest või liigsest hasartmängimisest. Selleks soovitatakse põhimõtteid, et tagada tarbijate, mängijate ja alaealiste kaitse kõrge tase interneti hasartmänguteenuste valdkonnas. Käesolevat soovitus koostades toetus komisjon liikmesriikides järgitavatele headele tavadele.
- (10) Interneti hasartmänguteenuste osutamine ja kasutamine on laialt levinud. Interneti hasartmängimine on teenus, mille pealt teeniti ELis 2012. aastal tulu 10,54 miljardit eurot. Tehnoloogiaareng, internetile juurdepääsu lihtsustamine ja mobiilirakenduste mugavus suurendab interneti hasartmängude kättesaadavust ja kasvu. Piisavalt selge ja läbipaistva teabe puudumisel võidakse aga teha valesid otsuseid. Lisaks otsivad internetis mängijad alternatiivseid hasartmänguvõimalusi kohe, kui neile tundub, et pakkumised ei ole piisavalt ahvatlevad.
- (11) Hasartmängimist puudutavaid ärilisi teadaandeid levitatakse eri meediakanaleid pidi, nagu näiteks trükimeedia, otsepostitus, audiovisuaalmeedia ja välireklaamid, samuti sponsorlus. Selle tagajärjel võivad muutuda hasartmängud köitvaks selliste haavatavate rühmade jaoks nagu alaealised. Samal ajal võivad interneti hasartmänguteenuseid käsitlevad ärilised teadaanded mängida olulist rolli tarbijate suunamisel pakkumiste juurde, mis on lubatud ja mille üle teostatakse järelevalvet, esitades näiteks hasartmängukorraldaja nime ning sisaldades korrektset teavet hasartmängude, sealhulgas probleemse hasartmängimise ohtude kohta, ning asjakohaseid hoiatussõnumeid.
- (12) Mõned hasartmängude mängijad võivad tekitada oma käitumisega sellises ulatuses kahju, et see mõjutab teda ennast või tema perekonda, teistele jälle tekitab tõsiseid probleeme patoloogiline mängurlus. Hinnanguliselt kannatab 0,1–0,8 % üldisest täiskasvanud elanikkonnast hasartmängusõltuvuse all ning lisaks esineb 0,1–2,2 % puhul potentsiaalselt problemaatilise hasartmängusõltuvuse tundemärke ⁽³⁾. Seetõttu on vajalik ennetav lähene-misviis, et interneti hasartmänguteenuseid osutataks ja edendataks sotsiaalselt vastutustundlikult, tagamaks, et hasartmängimine jääks eelkõige meelelahutuslikuks ja vabaajategevuseks.
- (13) Alaealised puutuvad interneti ja mobiilirakendusi ning hasartmänge reklaamivat meediat kasutades hasartmängudega sageli kokku. Samuti on oma roll hasartmänge reklaamivatel välireklaamid. Alaealised vaatavad ja külastavad spordivõistlusi, mille sponsoriks on hasartmängude korraldajad, või mille raames reklaamitakse hasartmänge. Seetõttu püütakse käesoleva soovitusega hoida ära, et hasartmängimine mõjutaks negatiivselt alaealisi või et neid selle kaudu ära kasutataks.

⁽¹⁾ Kohtuasjad C-186/11 ja C-209/11: Stanleybet International, C-316/07: Stoss & Others ning viidatud kohtupraktika.

⁽²⁾ Kohtuasi C-347/09: Dickinger ja Omer ning viidatud kohtupraktika.

⁽³⁾ ALICE-RAPi poliitikaülevaade: „Hasartmängimine: ühe medali kaks külge — meelelahutuslik tegevus ja tervishoiuprobleem”. ALICE RAP on teadusprojekt, mida rahastatakse teadus- ja arendustegevuse seitsmenda raamprogrammi alusel (www.alicerap.eu).

- (14) Üha levinum on see, et liidus asutatud interneti hasartmängude korraldajal on tegevusluba mitmes liikmesriigis, kes on otsustanud hasartmängude valdkonna reguleerida lubade süsteemiga. Neile võiks liidu tasandi ühtsemast lähenemisviisist kasu olla. Lisaks sellele võib nõuete rohkus tuua kaasa infrastruktuuri ja kulude tarbetu dubleerimise, mis aga tekitab reguleerimisasutustele tarbetut halduskoormust.
- (15) On asjakohane kutsuda liikmesriike üles esitama eeskirju, mille alusel esitatakse tarbijatele teavet interneti hasartmängude kohta. Sellised eeskirjad peaksid ka vältima hasartmängusõltuvuse kujunemist ja hoidma alaealisi eemal hasartmänguvõimalustest ning hoidma tarbijaid tagasi valimast pakkumisi, mis ei ole lubatud ja mis võivad kahju tekitada.
- (16) Käesoleva soovitusel põhimõtted ei peaks olema adresseeritud üksnes hasartmängukorraldajatele, vaid ka kolmandatele isikutele, sealhulgas niinimetatud sidusettevõtjatele, kellel on lubatud reklaamida interneti hasartmänguteenuseid nende korraldaja nimel.
- (17) On asjakohane teavitada tarbijaid ja mängijaid paremini sellistest interneti hasartmänguteenustest, mis liidu õigusest tulenevalt ei ole lubatud selle liikmesriigi seadusega, kus interneti hasartmänguteenuseid kasutatakse, ning samuti tegutseda selliste teenuste pakkumise vastu. Sellest lähtuvalt ei tohiks liikmesriigid, kes ei luba konkreetse interneti hasartmänguteenuse osutamist, lubada ka selle teenuse kohta äriliste teadaannete esitamist.
- (18) Mängijakonto avamiseks kasutatava registreerimisprotsessi eesmärk on tuvastada isikusamasus ning võimaldada jälgida mängija käitumist. On oluline, et selline registreerimine on korraldatud nii, et tarbijad ei jäta registreerimisprotsessi pooleli ega pöörduks selliste hasartmängude veebisaitide poole, mis ei ole reguleeritud.
- (19) Kuigi registreerimisprotsess on erinevates liikmesriikides erinev, hõlmates kontrolliprotsessis mõnikord *off-line* või manuaalselt teostatavaid etappe, peaksid liikmesriigid tagama, et tuvastamisega seotud üksikasju oleks registreerimisprotsessi lõpuleviimiseks võimalik tõhusalt kontrollida.
- (20) On oluline, et mängijakonto muutuks alaliseks alles pärast seda, kui mängija esitatud isikuandmed on kinnitatud. Enne konto alaliseks kontoks muutumist oleks hea, kui mängijal oleks võimalik kasutada ajutisi kontosid. Nende laadi arvestades oleksid ajutised kontod kindlaks määratud nominaalväärtusega ning mängijatel ei tohiks olla võimalust kontole sissemakstud summat või võite välja võtta.
- (21) Selleks et kaitsta mängijaid ja nende raha ning ka tagada läbipaistvus, tuleks kehtestada menetlused selliste mängijakontode kontrollimiseks, mida ei ole kindlaks määratud perioodi vältel kasutatud, samuti mängijakontode sulgemiseks või peatamiseks. Kui avastatakse lisaks, et mängija on alaealine, tuleks tema konto tühistada.
- (22) Teabehoiatustega seoses peaks taimer olema mängijale vajaduse korral mängusessiooni ajal nähtav.
- (23) Mängija toetamiseks võiks lisaks deposiidilimiidi seadmisele mängijatele pakkuda täiendavaid kaitsemeetmeid, nagu võimalus seada panuse- või kaotuslimiit.
- (24) Hasartmängusõltuvuse tekkimise vältimiseks peaks hasartmängukorraldajal olema võimalik suunata mängija mõneks ajaks mängu peatama või ta üldse mängust välja arvata, kui tema mängukäitumises esineb murettekitavaid muutusi. Korraldaja peaks sellises olukorras teatama mängijale põhjuse ning suunama mängija abi saama või ravile.
- (25) Hasartmängukorraldajad on Euroopas olulised spordivõistkondade ja -sündmuste sponsorid. Interneti hasartmänguteenuste osutajate sponsoriuse vastutuse suurendamiseks peaksid kehtima selged nõuded, mille kohaselt peab sponsoriuse olema läbipaistev ja vastutustundlik. Selgeid nõudeid on vaja eelkõige selleks, et hasartmängukorraldajate sponsoriuse ei mõjutaks negatiivselt alaealisi.
- (26) Samuti on vaja suurendada teadlikkust selliste veebisaitidega seotud riskidest (näiteks pettus), kes tegutsuvad väljaspool igasugust liidu kontrolli.

- (27) Avaliku huvi eesmärkide asjakohaseks kaitsmiseks on vaja tõhusat järelevalvet. Liikmesriigid peaksid määrama sõltumatud pädevad ametiasutused, kehtestama ettevõtjatele selged suunised ning tagama, et tarbijatele, mängijatele ja haavatavatele rühmadele, sealhulgas alaealistele, oleks teave lihtsasti kättesaadav.
- (28) Käitumisjuhenditel võib olla oluline roll käesolevas soovitus esitatud ärilisi teadaandeid käsitlevate põhimõtete tõhusal rakendamisel ja järelevalvel.
- (29) Käesolev soovitus ei piira Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2005/29/EÜ⁽¹⁾ ega nõukogu direktiivi 93/13/EMÜ⁽²⁾ kohaldamist.
- (30) Käesolevas soovitus esitatud põhimõtete kohaldamine eeldab isikuandmete töötlemist. Seetõttu kohaldatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 95/46/EÜ⁽³⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2002/58/EÜ⁽⁴⁾,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA SOOVITUSE:

I. EESMÄRK

- Liikmesriikidel soovitatakse võtta vastu interneti hasartmänguteenusid ja nendega seotud vastutustundlikke ärilisi teadaandeid käsitlevad põhimõtted, et saavutada tarbijate, mängijate ja alaealiste kaitse kõrge tase, et kaitsta nende tervist ning minimeerida ka majanduslikku kahju, mis võib tuleneda haiglaslikust mängusõltuvusest või liigest hasartmängimisest.
- Käesolev soovitus ei piira liikmesriikide õigust reguleerida hasartmänguteenusid.

II. MÕISTED

- Käesolevas soovitus kasutatakse järgmisi mõisteid:
 - „interneti hasartmänguteenus” – teenus, mis hõlmab rahalise väärtusega panuse tegemist õnnemängudes, sealhulgas oskusi nõudvates õnnemängudes nagu loteriid, kasiinomängud, pokker ja kihlveotehingud, mida osutatakse kaugteenusena elektrooniliselt või muu teabevahetust hõlbustava tehnoloogia abil ning teenuse saaja isiklikul nõudel;
 - „tarbija” – füüsiline isik, kes tegutseb muul kui kaubandus-, majandus-, ametialase või kutsetegevusega seotud eesmärgil;
 - „mängija” – füüsiline isik, kellel on hasartmängukorraldaja juures mängijakonto ning kes kasutab interneti hasartmänguteenust;
 - „mängijakonto” – mängija poolt avatud konto, kus on registreeritud kõik hasartmängukorraldajaga tehtud tehingud;
 - „alaealine” – isik, kes on liikmesriigi õiguse kohaselt interneti hasartmänguteenusete kasutamiseks kehtestatud vanuse alampiirist noorem;
 - „hasartmängukorraldaja” – füüsiline või juriidiline isik, kellel on õigus osutada interneti hasartmänguteenust, ning igauks, kes tegutseb sellise isiku nimel või huvides;

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/29/EÜ, 11. mai 2005, mis käsitleb ettevõtja ja tarbija vaheliste tehingutega seotud ebaausaid kaubandustavasid siseturul ning millega muudetakse nõukogu direktiivi 84/450/EMÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 97/7/EÜ, 98/27/EÜ ja 2002/65/EÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 2006/2004 (ebaausate kaubandustavade direktiiv) (ELT L 149, 11.6.2005, lk 22).

⁽²⁾ Nõukogu direktiiv 93/13/EMÜ, 5. aprill 1993, ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes (EÜT L 95, 21.4.1993, lk 29).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 95/46/EÜ, 24. oktoober 1995, üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta, (EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2002/58/EÜ, 12. juuli 2002, milles käsitletakse isikuandmete töötlemist ja eraelu puutumatuse kaitset elektroonilise side sektoris (EÜT L 201, 31.7.2002, lk 37).

- g) „äriline teadaanne” – teadaanne, mille eesmärk on otseselt või kaudselt edendada hasartmängukorraldaja kaupu, teenuseid või kuvandit;
- h) „sponsorlus” – hasartmängukorraldaja ja sponsoreeritud osapoolte vaheline lepinguline suhe, mille alusel hasartmängukorraldaja annab spordi- või kunstisündmusele, organisatsioonile, võistkonnale või üksikisikule rahalist või muud toetust, et luua seos hasartmängukorraldaja kuvandi, kaubamärkide või kaupade ja sponsoreeritava objekti vahel, saades vastu õiguse esitada ärilisi teadaandeid või saada muid soodustusi.

III. NÕUTAV TEAVE

- 4. Järgmine teave peaks olema nähtaval kohal hasartmängukorraldaja hasartmängusaidi esilehel ning olema juurdepääsetav veebisaidil igalt lehel:
 - a) äriühingu üksikasjad või muud andmed, mis tagavad, et hasartmängukorraldajat on võimalik tuvastada ning temaga kontakteeruda, sealhulgas:
 - i) äriühingu nimi,
 - ii) registreerimiskoht,
 - iii) e-posti aadress;
 - b) märkus „alaealistele keelatud”, millele on märgitud vanuse alampiir, millest noorematele ei ole hasartmängimine lubatud;
 - c) „vastutustundliku hasartmängimise” teade, millest mitte rohkem kui ühe hiirekliki kaugusel esitatakse:
 - i) teave, et kontrolli alt väljunud hasartmängimine võib olla kahjulik,
 - ii) teave veebisaidil olemasolevate mängijate toetavate meetmete kohta,
 - iii) mängijate enesehindamise testid, et mängijad saaksid kontrollida oma hasartmängukäitumist;
 - d) link vähemalt ühe organisatsiooni veebisaidile, mis annab hasartmängusõltuvuse kohta teavet ja abi.
- 5. Hasartmängukorraldaja ja tarbija vahelise lepingulise suhte tingimused peaksid olema sätestatud ülevaatlikult ja loetavalt. Need peaksid:
 - a) sisaldama vähemalt teavet mängijakontolt tehtavate ülekannete ajakava ja piirangute ning mängijakontol tehtud tehingutega kaasnevate tasude kohta, samuti linki iga mängu suhtes kohaldatavate väljamaksemäärade kohta;
 - b) olema tarbija poolt V jaos osutatud registreerimisprotsessi käigus heaks kiidetud ja kinnitatud;
 - c) olema elektrooniliselt kättesaadavad viisil, mis lubab tarbijal neid ning talle edastatud võimalikke muudatusi salvestada ja otsida.
- 6. Liikmesriigid peaksid tagama, et tarbijale oleks kättesaadav teave reeglite kohta, mis käsitlevad hasartmängukorraldaja veebisaidil pakutavaid mängu ja kihlvedusid.
- 7. Liikmesriigid peaksid tagama, et hasartmängukorraldaja hasartmängusaidil esitatakse hasartmängude reguleerimisasutuse üksikasjad, näitamaks, et hasartmängukorraldajal on tegevusluba.

IV. ALAEALISED

- 8. Alaealistel ei tohiks olla võimalik hasartmängusaitidel mängida ega endale mängijakontot teha.
- 9. Liikmesriigid peaksid tagama, et hasartmängukorraldajal on olemas menetlused, sealhulgas V jaos osutatud registreerimismenetluse käigus toimuv vanusekontroll, millega hoitakse alaealised hasartmängimisest eemal.
- 10. Selleks et takistada alaealiste juurdepääsu hasartmängusaitidele, peaksid liikmesriigid edendama, et hasartmängusaitidel esitatakse lingid vanemliku kontrolli programmidele.

11. Liikmesriigid peaksid tagama, et interneti hasartmänguteenuseid käsitlevad ärilised teadaanded ei kahjustaks alaealisi või ahvatleks neid pidama hasartmänge vaba aja veetmise loomulikuks osaks.
12. Ärilised teadaanded peaksid kandma selget sõnumit, et hasartmängud on alaealistele keelatud, märkides vanuse alampiiri, millest nooremana hasartmängimine ei ole lubatud.
13. Liikmesriigid peaksid nõudma, et ärilisi teadaandeid ei edastataks, esitataks või vahendataks:
 - a) meedias või programmides, mille puhul alaealised on eeldatavasti peamiseks vaatajas- või kuulajaskonnaks;
 - b) alaealistele mõeldud veebisaitidel;
 - c) selliste kohtade vahetus läheduses, kus tavaliselt veedavad aega alaealised ning kus nad on eeldatavasti põhiliseks sihtrühmaks, sealhulgas vähemalt koolid.
14. Ärilised teadaanded ei tohiks:
 - a) ära kasutada alaealiste kogenumatust või teadmatust;
 - b) kasutada kampaaniates alaealiste või noorte fotosid, mis alaealistele eriti meeldivad;
 - c) olla alaealiste või noorte jaoks ligitõmbavad, peegeldades noortekultuuri või seostades hasartmängu sellega;
 - d) jätta muljet, et hasartmängimine tähistab noorukist täiskasvanuks saamist.

V. MÄNGIJA REGISTREERIMINE JA KONTO

15. Liikmesriigid peaksid tagama, et isikul lubatakse interneti hasartmänguteenust kasutada ainult juhul, kui ta on registreeritud mängija ja tal on hasartmängukorraldaja juures konto.
16. Mängijakonto avamiseks tuleks registreerimisprotsessis nõuda järgmisi andmeid:
 - a) nimi,
 - b) aadress,
 - c) sünniaeg,
 - d) elektronposti aadress või mobiiltelefoninumber.
17. Esitatud elektronposti aadress või mobiiltelefoninumber tuleks mängija poolt kinnitada või hasartmängukorraldaja poolt kontrollida. Nende abil peaks olema hasartmängukorraldajal ja mängijal võimalik omavahel otse ja tulemuslikult ühendust võtta ja suhelda.
18. Kontrollida tuleks mängija isikuga seotud üksikasju. Juhul kui otsene elektrooniline kontrollimine ei ole võimalik või selline võimalus puudub, kutsutakse liikmesriike üles lihtsustama juurdepääsu riiklikele registritele, andmebaasidele või muudele ametlikele dokumentidele, mille abil saaksid hasartmängukorraldajad isiku tuvastamisega seotud üksikasju kontrollida.
19. Liikmesriigid peaksid tagama, et juhul kui isiku või vanuse kontrollimine ei õnnestu, tuleks tühistada mängijakonto avamiseks algatatud registreerimisprotsess, sealhulgas ajutine konto.
20. Liikmesriike kutsutakse üles võtma registreerimisprotsessis kasutusele elektroonilise tuvastamise süsteeme.
21. Liikmesriigid peaksid tagama, et
 - a) registreerimisprotsess võimaldaks isikusamasust kontrollida mõistliku aja jooksul ning et see ei oleks tarbijate või hasartmängukorraldajate jaoks tarbetult koormav;
 - b) registreerimissüsteemid võimaldavad isikusamasuse tuvastamiseks kasutada erinevaid vahendeid, seda eelkõige juhul, kui tarbijal puudub selle liikmesriigi riiklik isikukood, kus seda nõutakse, või juhul, kui andmebaaside kasutamine ei ole ajutiselt võimalik.

22. Liikmesriigid peaksid tagama, et mängijatel on
- a) võimalus kasutada selle hasartmängukorraldaja pakutavat ajutist kontot, kelle juures ta konto avab, kuni on õnnestunud isik tuvastada;
 - b) selle hasartmängukorraldaja antud unikaalne identifitseerimise kasutajanimi ning salasõna või muud juurdepääsu turvalisusega seotud tunnused, kelle juures konto on avatud.
23. Liikmesriigid peaksid kehtestama eeskirjad,
- a) millega tagatakse, et mängijate vahendid on kaitstud ning neid saab välja maksta ainult mängijale ning neid hoitakse eraldi hasartmängukorraldaja enda vahenditest;
 - b) millega hoitakse ära mängijate kokkumäng, nendevahelised rahaülekanded, sealhulgas eeskirjad ülekannete tühistamiseks või vahendite tagasinõudmiseks mängijakontolt, kui avastatakse kokkumäng või pettus.

VI. MÄNGIJATE TEGEVUS JA TOETUS

24. Liikmesriigid peaksid tagama, et hasartmängukorraldaja hasartmängusaidil registreerimisel saaks mängija määrata vaikimisi rahadeposiidilimiidid ning ajalised piirangud.
25. Liikmesriigid peaksid tagama, et mängijal on hasartmängukorraldaja veebisaidil kogu aeg hõlbus juurdepääs
- a) mängijakonto saldole;
 - b) mängijatele mõeldud toetusfunktsioonile, milles edendatakse vastutustundlikku hasartmängimist, tagades selle veebipõhiste vormide või isikliku kontakti kaudu, sh vähemalt reaajas veebi- või telefonivestlus;
 - c) punkti 4 alapunktis d osutatud teabe ja toetusorganisatsioonide abinumbritele.
26. Liikmesriigid peaksid tagama, et hasartmängukorraldaja veebisaidil oleks mängijal võimalik saada mängu või panuste tegemise ajal vaikimisi korrapäraselt teabehoiatusi võitude ja kaotuste ning selle kohta, kui kaua mängija mänginud on. Mängija peaks teabehoiatuse kinnitama ning tal peab olema võimalus hasartmängu peatada või seda jätkata.
27. Liikmesriigid peaksid tagama, et hasartmängukorraldaja veebisaidil ei ole mängijal võimalik
- a) teha deposiite suuremas ulatuses kui konkreetsele ajavahemikule kehtestatud limiit;
 - b) hasartmängida juhul, kui mängijakontol puuduvad mänguks või panuseks vajalikud vahendid.
28. Liikmesriigid ei tohiks lubada hasartmängukorraldajatel anda mängijatele krediiti.
29. Liikmesriigid peaksid tagama, et hasartmängukorraldaja veebisaidil on mängijal võimalik
- a) koheselt vähendada deposiidilimiiti;
 - b) suurendada deposiidilimiiti. Taotlus peaks jõustuma alles 24 tundi pärast mängija taotluse esitamist;
 - c) mäng peatada või ennast välistada.
30. Liikmesriigid peaksid tagama, et hasartmängukorraldaja rakendab meetmeid ja menetlusi, mis lihtsustavad mängijatega suhtlemist alati, kui nende hasartmängukäitumine viitab hasartmängusõltuvuse tekkimise ohule.
31. Liikmesriigid peaksid tagama, et hasartmängukorraldaja peab kindlaksmääratud aja jooksul mängija deposiitide ja võitude kohta registrit. Kõnealune register tuleks mängija taotlusel talle kättesaadavaks teha.

VII. MÄNGU PEATAMINE JA ENESEVÄLISTUS

32. Liikmesriigid peaksid tagama, et mängija saab igal ajal aktiveerida hasartmängukorraldaja veebisaidil mängu peatamise või enesevälistuse konkreetse või kõigi interneti hasartmänguteenuste suhtes.

33. Liikmesriigid peaksid sätestama, et:
- a) mängu peatamise korral peatatakse hasartmängimise võimalus vähemalt 24 tunniks;
 - b) enesevälistusperioodi hasartmängukorraldaja juures ei saa seada lühemaks ajaks kui kuueks kuuks.
34. Liikmesriigid peaksid tagama, et enesevälistuse korral mängijakonto suletakse.
35. Liikmesriigid peaksid tagama, et mängija uuesti registreerimine on võimalik ainult mängija kirjaliku või elektroonilises vormis avalduse alusel ning igal juhul ainult pärast seda, kui enesevälistusperiood on lõppenud.
36. Liikmesriigid peaksid kehtestama eeskirjad, mis käsitlevad huvitatud kolmandate osapoolte poolt hasartmängukorraldajatele esitatud taotlusi teatav mängija hasartmängusaidi kasutajate hulgast välja arvata.
37. Liikmesriike kutsutakse üles looma enesevälistust kasutanud mängijate riiklikku registrit.
38. Selliste registrite loomisel peaksid liikmesriigid lihtsustama hasartmängukorraldajate juurdepääsu enesevälistust kasutanud mängijate riiklikele registritele ning tagama, et hasartmängukorraldajad kasutaksid kõnealuseid registreid korrapäraselt, et takistada ennast välistanud mängijail hasartmänge mängimast.

VIII. ÄRILINE TEADAANNE

39. Liikmesriigid peaksid tagama, et hasartmängukorraldaja, kelle huvides äriline teadaanne tehakse, oleks selgelt eristatav.
40. Kui see on asjakohane, peaksid liikmesriigid tagama, et interneti hasartmänguteenuste ärilised teadaanded oleks praktilised ja läbipaistvad ja kannaks vähemalt sõnumit probleemse mängurlusega kaasnevate terviseriskide kohta.
41. Ärilised teadaanded ei tohiks:
- a) esitada põhjendamata teateid võiduvõimaluste või tootluse kohta, mida mängijad hasartmängust loota võivad;
 - b) viidata, et oskused võivad mängu lõpptulemust mõjutada, kui see nii tegelikult ei ole;
 - c) survestada inimesi hasartmängima või halvustada hasartmängudest loobumist ärilise teadaande ajastuse, koha valiku või laadi abil;
 - d) kujutada hasartmängimist sotsiaalselt atraktiivse tegevusena või sisaldada tuntud isikute või kuulsuste kinnitusi, mis viitavad, et hasartmängimine aitab kaasa sotsiaalsele edule;
 - e) sisendada, et hasartmängud võivad olla lahenduseks sotsiaalsetele, tööalastele või isiklikele probleemidele;
 - f) vihjata, et hasartmängude mängimine võib asendada töötamist, olla lahenduseks rahamuredele või olla üks rahalise investeeingu vorm.
42. Liikmesriigid peaksid tagama, et ärilistes teadaannetes kasutatavate tasuta mängude suhtes tuleb kohaldada samu eeskirju ja tehnilisi tingimusi kui samasuguste tasuliste mängude suhtes.
43. Ärilised teadaanded ei tohiks olla suunatud haavatavatele mängijatele, kasutades eelkõige pealesunnituid ärilisi teadaandeid, mis on suunatud mängijatele, kes on end ise mängimisest välja arvanud või kes on interneti hasartmänguteenuste kasutamisest kõrvale jäetud hasartmängusõltuvuse tõttu.
44. Liikmesriigid, kes võimaldavad pealesunnituid ärilisi teadaandeid elektronposti teel, peaksid tagama:
- a) et sellised ärilised teadaanded on selgelt ja üheselt eristatavad;
 - b) et hasartmängukorraldaja austab loobujate registreid, kuhu võivad end registreerida inimesed, kes ei soovi selliseid ärilisi teadaandeid saada.
45. Liikmesriigid peaksid tagama, et ärilistes teadaannetes võetakse arvesse reklaamitud interneti hasartmänguteenuse riskipotentsiaali.

IX. SPONSORLUS

46. Liikmesriigid peaksid tagama, et hasartmängukorraldajate poolne sponsorlus oleks läbipaistev ning et hasartmängukorraldaja oleks sponsorina selgelt eristatav.
47. Sponsorlus ei tohiks kahjustada alaealisi. Liikmesriike kutsutakse üles tagama, et
- a) oleks keelatud alaealistele mõeldud või peamiselt neile suunatud sündmuste sponsorlus;
 - b) sponsoreeriva osapoole reklaammaterjali ei kasutata alaealistele mõeldud või peamiselt neile suunatud kaupades.
48. Liikmesriigid peaksid julgustama sponsoreeritud osapooli kontrollima, kas sponsorlus on lubatud riigisisese õiguse kohaselt liikmesriigis, kus sponsorlus peaks aset leidma.

X. HARIMINE JA TEADLIKKUS

49. Liikmesriike kutsutakse vajaduse korral koos tarbijakaitse organisatsioonide ja hasartmängukorraldajatega üles korraldama või toetama korrapäraseid harivaid teadlikkuse parandamise kampaaniaid, mis käsitlevad interneti hasartmängimist ja mis on suunatud tarbijatele ja haavatavatele rühmadele, sealhulgas alaealistele.
50. Liikmesriigid peaksid tagama, et hasartmängukorraldajad ja hasartmängudega tegelevad reguleerimisasutused oleksid kohustatud teavitama interneti hasartmängudega seotud ohtudest oma töötajaid, kes on seotud hasartmängudega seotud tegevustega. Mängijatega otse suhtlevaid töötajaid tuleks koolitada vastavalt, et nad mõistaksid hasartmängusõltuvusega seotud probleeme ning et nad oskaksid neile reageerida.

XI. JÄRELEVALVE

51. Liikmesriike kutsutakse üles käesolevas soovitusel esitatud põhimõtete kohaldamisega seoses määrama sõltumatud hasartmängudega tegelevad reguleerimisasutused, et tagada käesolevas soovitusel esitatud põhimõtete toetamiseks võetud riiklike meetmete tulemuslik täitmine ja teostada nende üle sõltumatult järelevalvet.

XI. ARUANDLUS

52. Liikmesriike kutsutakse üles teavitama komisjoni käesolevast soovitusel tulenevalt võetud meetmetest 19. jaanuariks 2016, et komisjonil oleks võimalik hinnata käesoleva soovitusel rakendamist.
53. Liikmesriike kutsutakse üles statistika eesmärgil koguma kohaldatavate kaitsemeetmete kohta usaldusväärseid igaaastaseid andmeid,
- a) mis hõlmaksid eelkõige mängijakontode (avatud ja suletud) arvu, enesevälistust kasutanud mängijate arvu, mängusõltuvuse all kannatavate mängijate arvu ning mängijate esitatud kaebuste arvu;
 - b) ärilisi teadaandeid kategooriate kaupa ning põhimõtete rikkumise kaupa.
- Liikmesriike kutsutakse üles edastama kõnealune teave komisjonile esimest korda hiljemalt 19. juulil 2016.
54. Komisjon peaks esitama hinnangu soovitusel rakendamise kohta 19. jaanuariks 2017.

Brüssel, 14. juuli 2014

Komisjoni nimel
asepresident
Michel BARNIER